

עת"א 19157/12/16 - אשרף עטאללה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 19157-12-16 עטאללה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
עותרים	אשרף עטאללה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפניי עתירה נגד ההחלטה המנהלית, אשר דחתה את בקשתו של העותר להשתלב בסבב חופשות.

נימוקי העתירה

- העותר מרצה עונש מאסר של 16 חודשים, לאחר שהורשע בעבירות תעבורה ושחרורו על תנאי בוטל. מסווג בקטגוריה ב/1, שוהה בכלא חרמון במחלקת גמילה, בתוכנית טיפולית. זהו מאסרו השני של העותר.
- התנהגותו בכלא חיובית. מציית להוראות ועומד בכללים.
- הצוות הטיפולי המליץ לאשר לו לצאת לחופשה.
- בדיקה מול יחידות המודיעין במקום מגוריו של האסיר העלתה כי אין למשטרה כל סיבה להתנגד לחופשה.
- ההתנגדות לאישור חופשה הינה חסרת יסוד.
- העותר הוכיח בעבר, עת יצא לחופשות במהלך תקופת ריצוי מאסרו הקודם, כי לא נשקפת ממנו מסוכנות.

כתב התשובה

- ההחלטה המנהלית, הדוחה את בקשת העותר לחופשה, ניתנה ביום 04/12/16, לאחר שהתקבלה עמדת משטרת ישראל, כמתחייב, בהיות העותר אסיר המסווג לקטגוריה ב/1, המתנה את ההחלטה ליציאתו לחופשה בקבלת עמדת המשטרה.

עמוד 1

משטרת ישראל מתנגדת לאור מסוכנותו הרבה של העותר, אשר הפר אמון שניתן בו לאחר ששחרר ממאסרו הקודם שחרור על תנאי ובתקופת התנאי שב וביצע עבירות פליליות וחזר לסורו וביצע עבירות פליליות תוך הפרת תנאי הרישיון. אין ליתן אמון באסיר.

דין

העותר נדון בגין עבירות תעבורה. עובדה זו - של סוג העבירה וחומרתה - מהווה אחד השיקולים שעל הרשות המנהלית לשקול.

בניגוד לאמור בכתב התשובה, מצוין בחווה"ד של המשטרה כי העותר **איננו מסווג לקטגוריה**, בשל תקופת המאסר הקצרה (יחסית) שנגזרה עליו. כיוון שכך, עמדת משטרת ישראל איננה תנאי **הכרחי ומתחייב** בטרם תינתן החלטה בעניין חופשה.

אין פירוש הדבר שאין לתת משקל לעמדת משטרת ישראל, אך נדמה כי המשקל צריך להיות נמוך לעומת עמדה הניתנת על ידי משטרת ישראל מכוח הוראה והסמכה מפורשת, בדומה לזו הקיימת לגבי אסירים המסווגים בקטגוריה ב/1. אני סבור כי **"אין דומה מי שמצווה ועושה לבין מי שאינו מצווה ועושה"**.

ואולם, למרות המשקל "הנמוך" יחסית שיש ליתן ל"המלצה", יש בהחלט לשקול את המסד "העובדתי" העולה מהמידעים עליהם מצביעה משטרת ישראל.

אין ספק שנהיגה ללא רישיון ונהיגה בפסילה, טבועה בהם מסוכנות כלפי הציבור. חומרה יתרה וסכנה יתרה כאשר הנהיגה תוך פסילה נעשית כאשר הנהג שיכור, כמו במקרה שלנו.

על פי המידעים, אין מדובר במעידה חד פעמית. כוונתי לתוכן הידיעה מס' **16-0237-079**. מידעה מס' **16-0238-516** עולה כי בעת שנתפס העותר כשהוא נוהג בפסילה תוך כדי שכרות, נתפסו בכיסו סמים, בהודעה שמסר, הודה העותר במיוחס לו.

כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 15/09/16, העותר הורשע בעבירה הנוספת בתקופת התנאי, לאחר שקודם לכן, לא עמד העותר בתנאי השחרור ועל כן נקבעה לו "תקופת תנאי חדשה". בגין העבירה הנוספת נגזר על העותר עונש מאסר של 6 חודשים והופעל מע"ת שהיה תלוי ועומד נגדו.

האסיר הגיש במהלך הדיון טיעון בכתב, בנוסף לטיעוני ב"כ. לטענתו, הסתבכותו עם החוק נבעה משני דברים, שכעת בעקבות הטיפול בביס"ר הוא מודע להם: שימוש מרובה באלכוהול ובסמים קלים ודפוס של יהירות ופיזיות בהתנהגותו. הוא "רכש" התובנה בזכות אבחון וזיהוי מוקדי סיכון בעזרת צוות מקצועי ומיומן. לטענתו, הוא נמצא בהליכי טיפול ושיקום.

במהלך הדיון לא הוכחו טענות האסיר וב"כ, בדבר התהליך הטיפולי שעבר וטענתם כי גורמי הטיפול אינם מתנגדים לחופשה.

בנסיבות העניין, יש ליתן משקל לעמדת הגורם הטיפולי. אין הכחשה כי העותר עבר כברת דרך טיפולית בין כתלי הכלא. בנוסף לכך, קיימת נקודת זכות נוספת לאסיר, יתרה קצרה של תקופת המאסר. עמדת משטרת ישראל, שאיננה תואמת את עמדת גורמי הטיפול, איננה יכולה לחסום לחלוטין את האפשרות לשילובו של העותר לחופשה. ככלל, יש לעודד אסירים שהתקדמו באופן ממשי בהליך טיפול. מקום בו מפגין אסיר התקדמות טיפולית משמעותית ובהיעדר מניעה אחרת, אין מקום למנוע ממנו את הפריבילגיה של החופשה.

לפיכך, אני מורה על קבלת העתירה.

הרשות המנהלית תשוב ותשקול את הוצאתו של העותר לחופשה, בתנאים כפי שתמצא לנכון, ולו לתקופה קצרה. זאת, בהנחה שפרט להתנגדות משטרת ישראל אין כל מניעה אחרת לאשר לו את הפריבילגיה של יציאה לחופשה.

ניתנה היום, ד' אדר תשע"ז, 02 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.